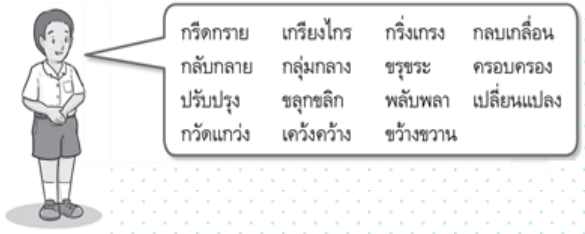
คำควบกล้ำ คืออะไร?

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันเป็นไปตามเสียงพยัญชนะ

คำควบกล้ำ มี ๒ ชนิด

๑. คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว เรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัวพร้อมกัน เช่น

กร - กราบ กรอบ โกรธ กริช
กล - กลอง กลับ กลาย กลุ่ม
กว - กวาง กวัดแกว่ง กว่า
ขว - ขวาน ขวนขวาย ขวัญ
คร - ครู คราว ครั้ง ใคร ครีม
คล - คลี่คลาย คลอง คลาน เคลื่อน
คว - ความ คว่ำ
ปร - ปราบปราม ปรุประ เปรียบ
พร - แพรวพราว
ผล - ผลุนผลัน ผลิบาน
ตร - ตรง ตรอม ตรู่ ตรอง

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว เรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว จ ซ ท ศ ส พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ประสมสระเดียวกัน เช่น จริง เศร้า ทราบ สรง เป็นต้น

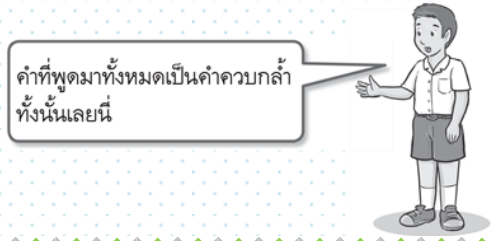

ข้อควรจำ

๑. คำควบกล้ำเวลาสะกดต้องมี**พยัญชนะต้น**สองตัว โดยจะมี ร ล ว รวมอยู่ในพยัญชนะต้น เช่น

กราบ สะกดว่า กร + อา + บ อ่านว่า กราบ
ควาย สะกดว่า คว + อา + ย อ่านว่า ควาย

๒. เมื่อมีพยัญชนะต้นสองตัวแล้วแต่ต้อง**ไม่อ่านออกเสียง อะ กึ่งเสียง**ที่พยัญชนะต้น เช่น

ตลาด สะกดว่า ตล + อา + ด อ่านว่า ตะ - หลาด
สว่าง สะกดว่า สว + อา + ง+ ' อ่านว่า สว่าง

๓. ต้องไม่ใช่คำที่มี ห นำ เช่น

หรอก	สะกดว่า	หร + ออ + ก	อ่านว่า	หรอก
หลับ	สะกดว่า	หล + อะ + บ	อ่านว่า	หลับ
แหวน	สะกดว่า	หว + แอ+ น	อ่านว่า	แหวน

๔. ระวังคำที่มีสระ อัว เพราะจะไม่ใช่คำที่มี ว ควบกล้ำ เช่น

สวย	สะกดว่า	ส + อัว + ย	อ่านว่า	สวย
ควร	สะกดว่า	ค +อัว + ร	อ่านว่า	ควร

บิงโก (คำควบกล้ำ)

คลอง	มะพร้าว	ครู	แตงกวา	แปรงสีฟัน
ปลา	เสือโคร่ง	กล้วย	พริก	ขวาน
กวาง	หอยแครง	BINGO	เครื่องบิน	กราบ
กล่อง	แปลงผัก	ควาย	กลม	พลอย
มะกรูด	ควัน	พระ	เปลวไฟ	คลาน

พวกเราจงจำ คำควบกล้ำไทย มีเพียง ๓ ตัว คือ

ร ล ว

สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย

ภาษาไทย

เรื่อง คำควบกล้ำ

จัดทำโดย

ด.ช.ศตวรรษพร ศรีวรสาร เลขที่ ๑๒

ด.ช.ชยพล ฟองแก้ว เลขที่ ๑๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๘

เสนอ

คุณครูจามรี แสนสุภา